

16 **Átmentem a Lánchídon**

Gyermekkoromban félve tipegettem rajta. Tudtam, hogy a másik végén egy igen hatalmas úr, a király lakik. A királyokról pedig az hallottam; versekben, mesékben, azt olvastam, hogy a szegényeket nem szerezik és ezek csak nagy ritkán, félve, megalázott lével jelenhetnek meg előffük.

Az egész Vár a maga merevségével olyan is maradt számomra, mint a legtöbb dolgozónak, szegénynek: idegen, rideg és megközelíthetetlen.

Mikor az első világháború alatt idegen országok katonái, német, osztrák tiszték száguldoztak a Lánchídon a Várba, tudtam, éreztem, hogy valami olyan dolog folyik itt a nép, a szegények, a dolgozók bőrén, amelyhez azoknak alapjában véve semmi közük és csak vérüket, verejtéküket

adhatják oda. Aztán jött egy másik háború. Tébolyult elmék, ártaflanók, jószándékú emberek tizezreit zárták vagonokba, vitték gázkamrákba, börtönökbe és palatokban folyt újra a vér. Természetesen megint a nép vére. Megölték, elpusztították a Lánchídat is.

A hogy sötét mely vizek árnyába roskadva láttam, az embert gonoszság, a gyűlölet, a kizsákmányolás ember, anyagot nem kímélő mértéktelensége, erkölcstelen mohósága jutottak mindig eszembe. Aztán jött a kiábrándulás, a kijózanodás, a munka, az építés, az ember megbecsülésének, felemelésének, jószándékú, komoly időszaka. Tudtam, hogy a Lánchid is fel fog épülni. De tudtam azt is, hogy akik majd új, kecses, nemes ivelésű testén áthaladnak, egy új világ születésének, egy új világ munkálásának lesznek történelmi tanai, részesei.

E héten újra átmentem rajta. Szébb és erősebb ez a Lánchid, mint bármikor is volt. Erősebb, acélosabb, biztosabb és teherbíróbb a szerkezete, mint a régié. Az új világnak szimbóluma ez. Annak a világnak, mely nem rombol, nem öl és nem pusztít és mindenben jobbá, nemesebbé, tisztultabbá akarja tenni az embert.

Ezek a gondolatok foglalkoztattak, mikor átmentem a Lánchídon és az alulról elhúzó hullámok zúgásából úgy éreztem, hogy mind-egyik együtt és külön-külön, mind a felszabadított ember, a munka, az élet diadalának dicshimnuszát zengi.

... és felnéztem a romos várra, ahol a Teru során az új, egyetemi város, a Tudás városa épül.